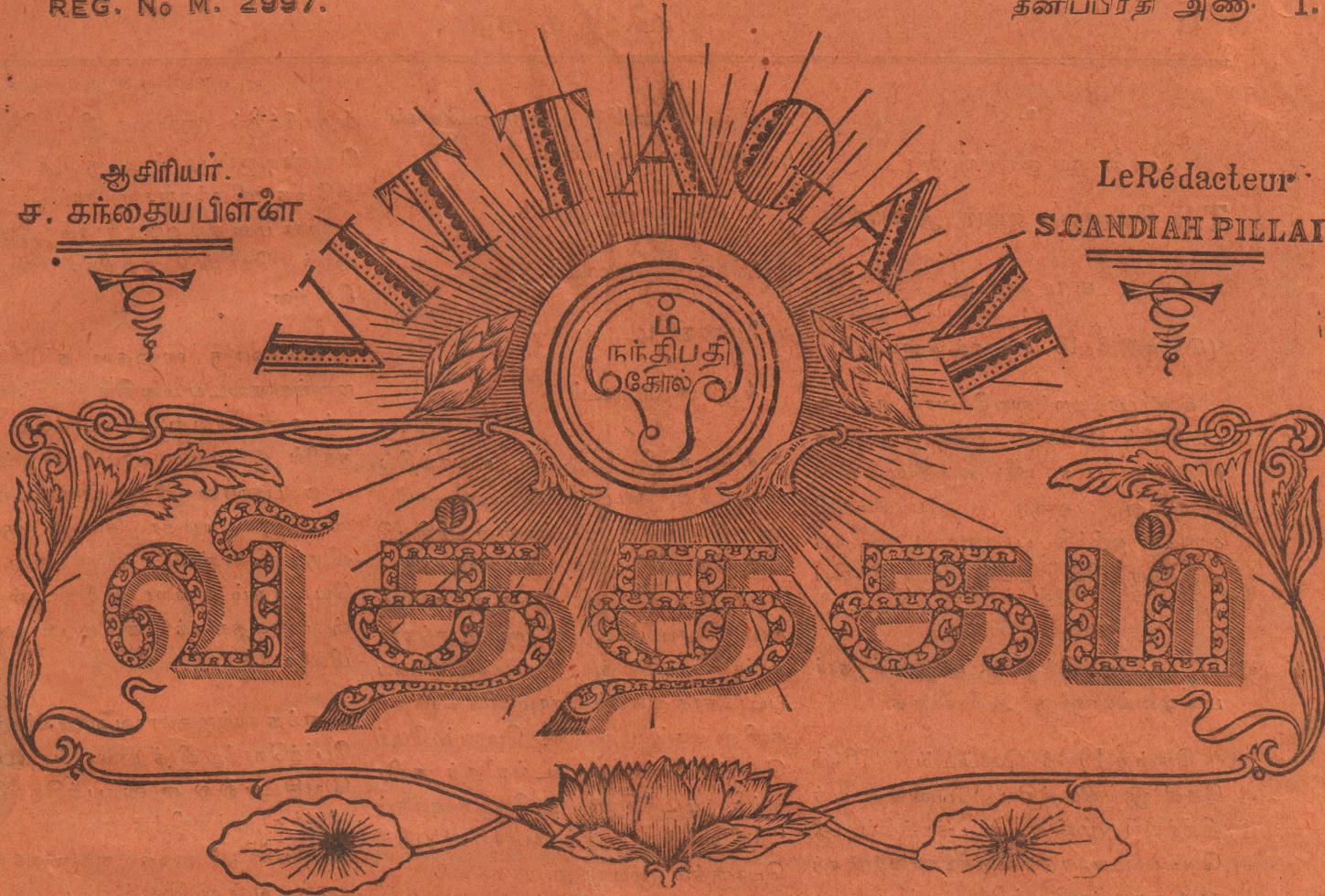

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

LeRédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஞஸ் வைகாசி மீ அ ௨ (21-5-36)

No.23

திருவாய்மொழி.

மாணிக்கநாளுவாய மாயனை யென்மனத் துள்ளே
பேணிக்கொணர்ந்து புதுவைத்துக்கொண்டேன்பிறி தின்றி
மாணிக்கப்பண்டாரங்கண்டிர் வலிவன்குறுப்பர்களுள் ளிர்
பாணிக்கவேண்டாநடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.
உற்றவுறுபிணிநோய்காளுமக்கொன்று சொல்லுகேன்கேணமின்
பெற்றங்கள் மேய்க்கும்பிராணர் பேணும் திருக்கோயில்கண்டிர்
அற்றமுரைக்கின்றே னின்னமாழ்வனைகள் உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லைகண்டிர்நடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

உ

காசி ஹனுமான் காட்

T.S சீதாராம ஐயர் அவர்கள்

எழுதுவது

(தொகுதி 3. 18-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

ஒரு பரமஹம்ஸயதீசுவரர் மூன்று பக்தர்கள் சேர்ந்து ஆஸ்திக ஜனங்களின் சார்பாக ஸ்ரீ காசி புரியில் வலித்து வரும் தர்மாபிமானிகளுக்கு ஹிந்தி பாஷையில் விடுத்த விளம்பரத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு:

“ தர்மத்தில் விருப்பமுள்ள தர்மிக ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கை.

சென்ற 1934 செப்டம்பர் 10-ம் தேதி இவ்விதத்திய “ பண்டித பத் திரத்தில் மூன்றாவது பக்கத்தில் ஸ்ரீ வெங்கடேசுவர சாஸ்திரிகளால் “ஜகத்குரு அவர்களிடத்தில் என்னுடைய தரிசனத்தின் ஞாபகம்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒரு விபாசமானது பிரசுரிக் கப்பட்டிருக்கிறது.

அதில்காஞ்சி காம கோடி மடமானது ஆதீய சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் முகாந்தரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிரதம பீட மென்றும் அதினுடைய அதிபதி அவர்களை “ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள்” என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வசனத்தைப் படிக்க எங்களுக்கு பெருத்த ஆச்சரிய முண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பவித் திரமான இந்த காசிபுரியில் இவ் விஷயத்தைக் குறித்து அநேக விதங்களான ஸம்பாஷணைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நாங்கள் பிரமாண கிரந்தங்களால் ஸ்ரீ மதாத்ய சங்கராசார்யாள் முகாந்தரமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மடங்கள்

நான்குதான் என்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவைகள்,

1. ஸ்ரீசீருங்கேரி மடம்.

2. கோவர்த்தன மடம்.

3. சாரதா மடம்:

4. ஜ்யோதீர் மடம்

என்ற பேர்களுடன் உலகத்தில் பிரவலித்தி பெற்றிருக்கின்றன. மேலும் இந்நான்கு மடங்களின் அதிபதிகளுக்கே ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் என்ற பதவி. இந்த ஐந்தாவது காம கோடி மடம் ஸ்ரீ மதாதி சங்கராசார்யாள் முகாந்தரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக எந்தப் பிராமணிக கிரந்தங்களிலு மகப்படவில்லை. மேலும் மேற் சொன்ன நான்கு மடங்களைத் தவிர எந்த மடத்தின் அதிபதிகளுக்கும் “ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்ய” பதவி பொருத்த முடியாது.

காம கோடி மடத்தின் அதிபதிகள் ஸ்ரீ காசி புரிக்கு வரப்போவதாயும் அவர்களின் வரவேற்பு விஷயமாக சம்பாஷணைகளும் நடந்துகொண்டிருப்பதாயும் நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம்.

அந்த வரவேற்பானது ஒரு யோக்ய வித்துவான், மஹாத்மா, ஸன்யாலி என்ற ஹோதாவில் செய்ப்படுமே யானால் யாருக்கும் ஆட்சேபமுண்டாகாது. ஆனால் அந்த வரவேற்பானது ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் என்று சொல்லியும் அதே ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு காம கோடி மடமானது ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கராசார்யாள் முகாந்தரமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாய்ச் சொல்லி செய்யப் படுமேயானாலும் இந்த வரவேற்பின் காரணத்தைக் கொண்டு காசிபுரியின் கௌரவத்தைக் கொஞ்சமேனும் கவனிக்காமல் மேற் சொன்ன மடத்தின் அதிபதிகளை ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் என்று

ஸ்தாபிக்குந் துராசை சில பேர்கள் கொண்டிருப்பதாய் இருந்தாலும் அநேக விதங்களான ஸந்தேகங்கள் எங்கள் மனதில் வித்தாந்த திருஷ்டிபைக் கொண்டு சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஸனாதன தர்மம் ஸஜ்ஜனங்களுடைய மனதில் இந்த ஸந்தேகம் உண்டாவது ஸ்வபாவமே. காசி நகரில் இப்பவும் தர்மம் திருஷ்டியானது பகவான் ஸ்ரீ சங்கராசுடைய கிருபையினால் யாதா மொரு ரூபத்திலிருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. இப்பொழுதும் எல்லா வித்துவான்களும் ஸ்வலாபத்தைக் கருதுபவர்களாகவு மில்லை.

எந்த ஸஜ்ஜனாவது அவர்கள் எப்பேர்க்கொற்ற வித்துவான், தபஸ்வி, யோகி, அல்லது ஸம்பந்திசாலிகளாயிருந்தாலும் வித்தாந்தத்திற்கு எதிரிடையாக ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்யாள் என்று சொல்லப்படமாட்டார்கள்.

சில பேர்களுடைய பலத்தைக் கொண்டு இவ்விதமான அதிகாரமற்ற செய்களைச் செய்யப் பிரயத்தினஞ் செய்யப்படுமேயானால் ஸ்ரீமதாதி சங்கராசார்யாள் முகாந்தரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் பிரமாண கிரந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதாய் முள்ள மேற்சொன்ன நாலு மடங்களின் கௌரவத்தையும் தர்ம கிரந்தங்களின் வசனங்களையும் ஸத்தியத்தையும், வித்தாந்தத்தை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டும், இப்பேர்க்கொற்ற அதிகாரமற்ற செய்களை விபலமாகச் செய்யப் பிரயத்தினஞ் செய்வது காசியிலுள்ள வித்துவான்கள்; வர்ணசிரமிகள் ஆஸ்திக ஜனங்களுடைய முக்கிய செய்கைகளாகும்.

ஸ்ரீ வேங்கடேசுவர சாஸ்திரிகள் இவ்விதமான குழப்பத்தை யுண்டாக்கக் கூடிய வசனங்களை எந்த ஆதாரத்

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாடுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது னுல் வைகாசி மீ அ வ (21—5—36)

NO. 23.

சுத்தசாதகம்.

மேலோருவடிவையேத்தேயாகின்
மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழும்

குக்குமத்தினினின் மமுன்வினையிற்
றாலதேகமுமுளதாதும்

மேலோருவடிவையேத்ததின் றுகின்
மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழா

குக்குமந்தனதுகாரணமடையிற்
றாலமுக்குக்குமத்தடையும்.

மேலோருசிவத்தைச்சீவின்சேன்றடையு
மேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே

குக்குமந்தனதுகாரணமடையத்
தாலமிங்குகன்றதேயேன்றால்

மேலோருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய்
வெளியதாயுலகண்டிடவே.

குக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்து
தாலமொன்றேத்ததென் றுணர்வாய்.

திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானே நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்தமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது (வல) வைகாசி மீ அ உ

தூக்கம்.

உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றி
நித்தியத் துவம் பெற்ற தத்துவப்
பெரியா ராகிய இடைக்காடர்,

முத்தி நெறி யறியாத மூர்க்கராய்
உடல் பிணமாகி விழச் செய்துப்
போதலே முத்தி எனத் துணிந்து
கும்பிக்கே ஆளாதலாகிய பிறவி
வலைப்பட்டிழலும் உலக மாக்களுக்கு,

அம் முத்தி நெறி இதுவே என
வெள்ளிடை மலைபோல விளக்கிக்
காட்டுவான் தமது திரு வள்ளத்து
முகிழ்த்த பெருந் கருணையினால்,

ஈடியால் முவுலகையும் அடக்கிய
மால் போல, வேதாகம புராண

இதிகாசங்களில் பரம ரகவியமாய் —
அதி குஹ்யமாய் அமைந்து பரந்த
பொருள்களை எல்லாம்,

மூவடியான் அமைந்து திப்ப
துட்பம் செறிந்து, மிகப் பெரிய
பொருள்களை எல்லாம் தம் மகத்து
அடக்கிக் காட்டும் சிறிய படிமக்
கலம் அனைய பண்பு வாய்ந்த முப்பது
சூக்தங்களுள் அடக்கி,

மூவடி முப்பது என்னும் திரு
நாமம் சூட்டி வெளிப் படுத்தி
யருளிய அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் பொருட் கூறு என்னும்
இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் எட்
டாம் சூக்த மகுடமாகி மிளிர்வது
“தூக்கம்” என்பது.

இதற்கு முந்திய சூக்த மகுடமாகிய
“கலக்கம்” என்பதன் பண்பும்
பயனும் “வித்தகம் தொகுதி 3. இல.
22இல் ஷை சூக்தம் ததலியவாறு
சிறிது விளக்கிக் கூறப் பட்டன.

“கலக்கம்” என்னும் மேலைச்
சூக்தத்தால் விளக்கப் பட்ட பொருள்
யாது?

மேலைச் சூக்தம் ததலிய பொரு
ளுக்கும் “தூக்கம்” என்னும் மகுடம்
தாங்கிய இச் சூக்தம் ததலிய பொரு
ளுக்கும் தொடர்பு யாது?

இவ் இரண்டு சங்கைகட்கும் சமா
தானம் காண்பதே இக் கட்டுரைப்
பொருள் ஆராய்ச்சியின் உள்ளுறை
ஆகும்.

கலக்கம் என்னும் திணை மயக்கத்
தால்—இரு திணையாகிய — திணைகள்
என்னும் இரு வினைகளாகிய உடலு
யிர்களின் சையோகம் எனப்படும்
கலக்கத்தால் — மயக்கத்தால் இயற்
கையாய் அமைந்துள்ள பூத பஞ்சிக
ரணம் ஷை சையோக நிறையால்
திரிந்து பஞ்சிகரண நிறை மாற்ற
மடைந்து,

அப் பஞ்சி கரணத்தால் ஆய
கோதுகள் நீங்கி அங்குரம் பெற்ற
அமலம் (“பின்முனை” மூவடி முப்பது,
காமம்1)முனை கண்டு மஞ்சல் முனை
போலப் படி முறையால்—காலத்தால்
விளை வேறி உறுப்புக்களின் தூல
தத்துவம் — மலின தத்துவம் அழி
வுற்றுப் பரி சுத்தம் பெறும் என்பதும்,

அவ்வாறு பரிசுத்தம் பெற்ற ஆங்கு
—பரிசுத்தம் என்னும் அமலம் சித்தி
பெற்றுழி,

சத்தாகிய உடல் என்னும் மெய்யும்
சித்தாகிய உயிரும் கோடின்றி வட்டா
டுதற்கு ஒப்பத் “தான் தோன்றி”
களாய் முரண்பாடு கொண்டு இயங்கிக்
கொண்டிருந்த பண்டை நிலைமை
கெட்டு,

சமரச நிறையால் இயங்கும் தன்மை
பெற்று,

ஒன்றுக்கு மற்றொன்று உயிர் எனத்
திகழ்ந்து சதிபதி என்னும் முறையில்
விளங்கி அசையாமல் அசையும்
என்பதும்

“கலக்கம்” என்னும் மேலைச் சூக்தத்
தால் போந்த பொருள் என அறிதற்
பாற்றும்.

அவ்வாறு இரு வினையும் சம நிறை
பெற்று—இரு வினை எனும் உடலுயிர்
சம நிறை கொண்டு இயங்குவதால்
ஆம் பயன் யாது? எனின்,

அது தான் “தூக்கம்” என்னும்
இச் சூக்தத்தால் பெறப் படும்
பொருள் என அறிதற் பாற்றும்.

இதனால் சூக்தங்கள் இரண்டற்கும்
உரிய தொடர்பு நன்று பெறப்படும்.

மூவடி முப்பது.

பொருட் கூறு. 2.

தூக்கம்.—சூக்தம். 8

தளர்செகுத் துரணைப் புகுத்தலின் யாக்கை வளர்செடி தாக்கலின் மறுநிலை யுண்டென வுணரற் கருவியா யொருக்கலிற் பொ [லிகவே]

என்பது சூத்தம்.

இரு வினையும் ஒத்த இடத்து உளதாகும் வியாபக வியாப்பியங்களின் சம நிறை ஆகிய தூக்கத்தின் பண்பும் பயனும் உணர்த்துதல் துதலிற்று இச் சூத்தம் என்க.

மிக்க உழப்பால் சரீரத்துக்குச் சோர்வு உளதாய வழி அச் சோர்வை நீக்க வலிமையை ஆக்க முறச் செய்தலாலும்,

அதனால் அச் சரீரம் நோயின்றிப் பலகாலம் வாழுதற்கு இடனாதலாலும்,

நனவில் கண்டதே காட்சி என அமைவோர் நித்திரையில் கனவு என ஒன்று உண்டு எனும் உண்மையால், நனவு ஒழிந்த அக் கனவு நிலையும்; அஃது ஒழிந்த சுழுத்தியால் அறிவடங்கிய பிறிதோர் நிலையும் உண்டு என அறிதற் கருவியாய் அமைதலாலும் அந் நித்திரை எனப்படும் தூக்கம் பொலிவடைக என உலகியலுக்கு ஒப்பிய எம் போலிய படிப் பாளிகள் பொருள் காணும் படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றல் உடையார் அதனைக் குரு வருளால் அறிந்து உய்தி யடையும் படியும் அமைக்கப்பட்டது இச் சூத்தம் என்க.

இச் சூத்தத்தின் உண்மைப் பொருள் தான் யாதோ? எனின், சிறிது கூறுதல்:—

1

யாக்கை தளர் செகுத்து உரணைப் புகுத்தலின்

2

யாக்கை வளர் நெடிது ஆக்கலின்

3 ✓

மறுநிலை உண்டு என உணரற் கருவியாய் ஒருக்கலில் (தூக்கம்)போலகவே.

அ

“கலக்கம் என்னும் மேலைச் சூத்தம் துதலியவாறு, ஊச லாட்டும் உடல் உயிராயின இரு வினையும் சமரசம் பெறுதலால் உளதாகும் சமரச நிறையானது,

தூலத் துள்ள தளர்ச்சியாகிய அவரோகண நிறையை — தளர்ச்சி என்னும் சோர்வுக் குரிய அசுத்த நிறையைச் செகுத்து — இரித்து — அழித்து;

ஆரோகண நிறையாகிய ஆண்மை என்னும் உரணை உள் என்னும் அமல நிறையைப் புகுத்தலாலும் — ஆக்கமுறச் செய்தலாலும்,

ஆ

மரண தர்ம முடைய — தோன்றி அழியும் தன்மை யுடைய உடலுயிர் என்னும் யாக்கையை அமல வளர்ச்சியால் கால வரை யறை இன்றித் திகழும் படி—நித்தியத் துவம் பெறும் படி செய்தலாலும்,

இ

வியாபக நிலை ஒன்றையே கண்டு அஃதொழிய வேறு நிலை இல்லை என எண்ணிய மாணவன், வியாப்பியமாகிய மறு நிலை ஒன்று உண்டு என உணர்தற் கருவியாய் அமைந்து வியாபக நிறையைக் குறுக்கி—அடக்கி—ஒடுக்கி நிறை பெறச் செய்தலாலும்

அத் தகைய சமரச நிறையால் ஆகிய—அத் தகைய உணர்வு என்னும் காட்சி நிகழும் இடமாகிய “தூக்கம்” பொலிவடைக என்பது.

மேல், இச் சூத்தப் பொருள் சிறிது விளக்க முற உரைக்கப் படும்.

“தளர் செகுத்து உரணைப் புகுத்தலின்”:

“கலக்கம்” என்னும் மேலைச் சூத்தம் துதலிய வாறு உடல் உயிர் என்னும் இரு வினையும்—இரண்டன் இயக்கமும் சமரச நிறை உடைய இயக்கம் பெறுவான் அடி பெயர்த்து இயங்கும்.

இயங்க இயங்க அவ் இரண்டும் தாம் தாம் பெற்ற சமத்துவ நிறைக்கு ஏற்பத் தூலத்தின் மெலினத் தன்மை—நிறை மெலிவால் உற்ற மலினத் தன்மை—மலினத்தால் ஆய தளர்வு—தளர்ச்சி படி முறையான் இரியும்.

இவ்வாறு அத் தளர்வெனும் சோர்வு — அவரோகண நிறை அஃதாவது தூலம் அழிந்து படுதற் குரிய அசுத்த நிறை இரித்து — கெட்டு நீறிய அளவுக்கு,

உரன் ஆக்கப் பெறும்; ஆண்மை இடம் பெறும்; ஆண்மை என்னும் சத்த பிந்து ஆக்கம் பெறும்;

வியாபகத்தில் விரிந்து சிதறிக் கிடந்த விந்து தன் வியாபக நிறை குறுகிக் குறுகி அதனால் தமோ குணத் தன்மை என்னும் மலினமும் இரிந்து சத்துவம் என்னும் சத்தாகிய — சத்துடைய விந்தாகும்,

சத்துள்ள — அமல முடைய ரஸமாகும்; சத்துவ ரஸமாகும்; சத்துவத்தால் ஆய ரஸம் எனும் விந்து ஆகும் என்க.

அஃதாவது தமோ குணத்தால் தமோ குணம் என்னும் மலினம் — அழுக்கு — களிப்பு நிறைந்த ரஸம் எனும் விந்து,

சத்தாகிய சத்துவம் என்னும் ஆண்மை யுடைய ரஸம் எனத் திகழும்;

சத்துவத்தில் ரசோ குணம் உடையது எனத் திகழும்;

தூலம் உரன் பெறுமாறு செய்யும் ரஸம் எனத் திகழும்;

தூலத்தில் உரனைப் புகுத்தும்; உடலு யிரில் நிறை கொண்டு உரனைப் புகுத்தும்; புகுத்தித் தானே உரன் எனத் திகழும் என்பது.

“ரஸமே பிரமம்”

என்பது சுருதி.

உரனைப் புகுத்தி உரன் எனத் திகழ்வ தென்பது என்ன? எனின்,

அது தான் நிறையைப் பற்றியது ஆதலால் நிறை பெறும் — அமலம் என்னும் நிறை பெறும் என்பது பொருளாகும்.

இவ்வாறு உரன் என்னும் (விந்து — ரஸம்) அமலம் நிறை பெற்றதனால் — இந்திரிய நிரோதம் அமையப் பெற்ற மையால் ஆம் பயன் என்ன? எனின்,

“யாக்கை வளர் நெடிது ஆக்கவின்”

என்று கூறியருளிஞர் இடைக்காடர்.

அஃதாவது அழிந்து படும் தன்மை யுடைய — மாண தர்மமுடைய உடலு யிர் என்னும் யாக்கையை அமல வளர்ச்சியால் — அமல வினை வேற்றத் தால் — அமல நிறை என்னும் அமல ஒளியாகிய சத்துவம் — சிவம் தன்னுட் குடி புகுந்து ஆக்க மடைதலால்

தனது அழிந்து படும் இழி தகை மையான தத்துவத்தி னின்றும் விடு பட்டு வெளி யேறிக் கால வரையின்றித் திகழும் படி — பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளைக் கடந்து நெடிது நிலவும் படி — இருக்கும் படி — வம்பு பழுத்து, மாண்டு போகாது நித்தியத்துவம் பெறும்படி செய்தல் என்பது.

அமல வினை வேற்றத்தால் அமல நிறை என்னும் சத்துவம் — சிவம் குடி புகுதலால் உடலுயிர் என்னும் யாக்கை நித்தியத்துவம் பெறும்

என்பது பின் வரும் பிரபல சுருதி யாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட

[பரஞ்சோதி

நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலு நாமொழிந்து சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட் [டாமோ.

(ஊ. திருத்தெள்ளேணம் செ. 4)

கொம்பி லரும்பாய்க் குவிலராய்க்காயாகி வம்புபழுத்துடல மாண்டிவ்வன் போகாமே நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம்

[நானணுகும்

அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் [கொண்டன்றே.

(ஊ. குலாப்பத்து செ. 6.)

மேலே கூறிய வாறு உடலுயிர் சம நிறை இயக்கம் கொண்ட இடமே இரு வினை சமப்பட்ட இடம்; இரு வினையும் ஒப்பிய இடம்; இரு வினை என்னும் மலம் பதப்பட்ட — பக்குவப்பட்ட — பரிபாகம் உற்ற இடம்; இரு வினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த இடம் என அறிதற் பாற்று.

உடலுயிர் இரு வினை சொரூபம் என்பதும் அவற்றின் இயக்க ஒருப் பாடே இரு வினை ஒப்பு என்பதும் பின் வரும் பிரபல சுருதியால் வெள்ளிடை ஆம்.

திருவாசகம்.

ஊச லாட்டுமீவ் உடலுயி ராயின இருவினை

[யறுத்தென்னை

ஒசையாலுணர் வாரக்குணர் வரியவ னுணர் [வுதந் தொளியாக்கிப்

பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் [பரம்பெருங் கருணையால்

ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக்க் கூட்டிய அற்புத [மறியேனே.

(ஊ. அற்புதப்பத்து செ. 8)

“ஊசலாட்டும் இவ் உடல் உயிர் ஆயின இரு வினை அறுத்து” என்பதனால், இரு வினையின் இயக்கம் சம நிறை கொண்டதனால் அசுத்த ஊசலாட்ட மாகிய அவச் சலனம் ஒழிந்து பொன் னூசலாட்ட மாகிய — அசையாமல் அசைதலாகிய நிறை நிறை என்னும் னூக்கம் கைவரப் பெற்றமை கூறப் பட்டது.

மா பெரும் தடமாகிய — உயர்ந்த தடமாகிய — உயர்ந்தோர்க் குரிய பீடமாகிய துவாத சாந்தத் தடம் — படி — அணி இதுவே ஆம்.

இத் தடத்தை அடைந்தவன் — இத் தடம் என்னும் வியாப்பிய வியாபக மாகிய இரண்டன் சந்தியை அடைந்தவன் — இரண்டன் மத்திய கதமான தடத்தை அடைந்தவன் உயரிய பீடத்து அமர்ந்தவன் ஆகின்றான்.

ஆதலால், ஏரிக் கரையில் இருப் பவன் ஏரியையும் நிலங்கையும் ஒருங் கேகாண்பது போல, வியாபகம் வியாப் பியம் என்னும் இரு நிலைகள் உண்டு என உணர்கின்றான்.

அஃதாவது வியாபக நிலையை மாத் திரம் கண்டு அஃது ஒன்றே நிலை என எண்ணி இருந்த அவன், அவ் வியாபக நிறை குறுகி அடங்கி ஒடுங்கி நிறை பெற்றத்தால் வியாப்பிய மாகிய

“மறு நிலை உண்டு என”

உணர்கின்றான் — வியாபகம் வியா ப்பிய மாகிய இரு நிலையும் சமம் பெற்றதால் நடுவாகிய — நடு வளை யாகிய தடத்தில் இருந்து அவ் இரு நிலையையும் காண்கின்றான் என்க.

இத்தகைய காட்சி உற்ற இடம் யாது? எனின்,

அது தான் வியாபக நிறை குறுகு வ தால், வியாபகத்தினது ஒடுக்கத்தினால் — வியாப்பியத் தோடு ஒன்று படுத லால்,

“ஒருக்கலில்”

உளதாகும் தடம் என்க.

வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை—
விடு பேற்றை அடைய முயல்பவன்
இத் தடத்தை அடைந்தே ஆரோ
கணம் பெற வேண்டும்.

நினைத்தன யாவும் கைகூடி உபரதி
பெற்று ஆரோகணம் பெறுதற் குரிய
தடம் இதுவே ஆம்.

இவ் அரிய பெரிய தடமே தூக்கம்
என்னும் தூய்மை நிறைந்த இடம்—
தவம் செய்தற்கு அருகமான இடம்—
தவம் செய்வார்க்குத் தவம் வழங்கும்
இடம் என அறிதற் பாற்று.

ஆதலாற்றான், வியாபகத்தின்

“ஒருக்கலில் போலிகவே”

என—இத்தகைய தூய்மை நிறைந்த
இடமாகிய “தூக்கம்” பொலிவடைக
எனப் புலவர் பெருமான் கா தலா
மலகம் போலத் தெள்ளிதின் உணரு
மாறு அறுதி யிட்டுச் சுருதி முழக்
குக்கு ஒப்பக் கூறி யருளிநார் என
அறிதற் பாற்று. உரிய சாதகங்களால்
—நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்
தால்— அருந்தல் பொருந்தல்களைக்
கைக் கொண்டு ஒழுக்கத் தலாகிய
தவத்தினால் இரு வினையும் ஒப்பிய
இடமாகிய இத்தகைய மா பெரும்
தடத்தை அடைந்தவரே

மேல் வாய்மையான நற்றவம் புரிந்து
நித்தியத்துவம் பெறுதற்கு அருக
ராவர்.

குறள்.

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(ஊ. 27ம் அதி. தவம் செ. 2.)

என்னும் தேவர் திருவாக்கும் உண்
மை நிலைக் குரிய இத் தகைய வாய்மை

யான தவத்திற்கே சிறந்த பிரமாண
மாகி நிற்பல் காண்க.

குரு வருளால் பெறப்படும் உரிய
சாதகங்களால் “தூக்கம்” என்னும்
தூய்மை நிறைந்த தடத்தை அடை
யப் பெறுதார்க்கு முத்தி என்பது
முயற் கொம்பே ஆகும்.

“அடடா! நேர்த்தி! நேர்த்தி!
வெகு நேர்த்தி! தமோ மேகம் போல
—சண்டப் பிரசண்ட மாருகம்போல
வருஷித்த தும் மதித் திறம் இல்தாம்
போலும்! தும் பொழிப்பே பொழிப்பு!

ஒருவன் தூக்கம் என்னும் தமோ
குண பிரவிருத்திபைக் கைக்கொண்டு
மல சலம் கழிக்கவும் இயங்காமல்
உறங்குவானாயின்,

அவன் நீவிர் புகழ்ந்து கூறும் அரி
பிரமாதியர் போற்றற் கரிய பெரிய
முத்தி நிலையை அடைதற்கு அருகன்
ஆகின்றான்— தவம் செய்வதற்கு
அருகன் ஆகின்றான் எனக் கூறுவது—
கூறத் துணிவது தம் போன்ற மதிப்
பொலிவுடையார்க்கே சாலும்!

தம் இடைக்காடர் என்னும் பெரும்
புலவரின் துண் மாணுழை புலத்தின்
பெற்றியும் கவி காலப் புதுமைகளுள்
ஒன்று போலும்!

என வாய்ப் பறை அறையும்
அண்ணலிகள்— அப்பாவிகள் இப்
பூவுலகில் பெரும் பான்மையோர்
ஆதலால்,

(தூக்கம்) “ஒருக்கலில் போலிகவே”

என்னும் சொற்றொடருக்கு “ஓவாது
தூங்க வேண்டும்” எனவும் “ஓவாது
ஒடுக்கத்தில் அடக்கமாய்த் தூங்க
வேண்டும்” எனவும் பொருள் கோடல்
அன்றார்க்கு அணி கலனாகிய மதிப்
பொலிவே ஆதலால்,

அவ்வாறு போலிப் பொருள் கூறி
உலக மாக்களை மயங்க வைத்தல்,

உண்மைபை உள்ளவாறு எடுத்
துரைத்து அகில சீவர்களுக்கு நல்
லுணர்ச்சியை ஆக்க முறச் செய்து
அவர்களைத் தெருட்டி உய்தி பெறச்
செய்வான் கருணை கொண்டு வழங்கிய
இத் தமிழ் மறை ஆசிரியரின் உள்ளக்
கிடக்கை அன்று என அறிதற்
பாற்றும்.

மற்றோ, “நிறை” என்னும் பொருள்
பயக்குமாறு சித்தர் பெருமான்
தூக்கம் என்னும் சொல்லைக் கையாண்
டனர் என அறிதல் வேண்டும்.

தூக்கம் என்னும் சொல்லுக்கு
நிறை என்னும் பொருள் பொருந்து
மாறு யாங்ஙனம்? எனின், கூறுதும்:—

பின் வரும் பிரமாணங்கள் “தூக்கு”
என்னும் சொல்லே நிறை என்பதனை
உணர்த்து கின்றன.

குறள்.

சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போலமைந்
[தொருபால்
கோடமை சான்றோர்க் கணி.

(ஊ. 12ம். அதி. நடுவு நிலைமை செ. 8)

குடாமணி நிகண்டு.

“.....
துலைநிறைநிறுப்பான்சீர்தூக்கும் தூக்கு
[வாணிகன் தூலப்பேர்
.....”

(ஊ. தேவப் பெயர்த் தொகுதி செ. 65)

நம் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில்
ஊர்களில் நிறையைக் குறிப்பதற்குத்
தூக்கம் என்னும் சொல் சர்வ சாதா
ரணமாக வழங்கப் படுதல் கண் கூறி

மளிகை வியாபாரி ஒருவனை ஒரு
சரக்கு வேண்டும் என்று ஒருவர் கேட்
டால் “தங்களுக்கு வேண்டிய சரக்கு
தூக்கம் எவ்வளவு” என்பன்.

ஓர் ஊரில் ஒரு பலம் எட்டு ரூபா தூக்கம் என்பர். மற்றோர் ஊரில் மூன்று ரூபா தூக்கம் என்பர்.

ஆதலால் தூக்கம் என்னும் சொல் நிறை எனும் பொருளில் வருதல் பெரு வழக்கு என்பது காண்க.

உண்மை நிலையில் நிறை எனும் கோலுக்கு — நிறை எனும் மா பெரும் தடத்துக்கு வியாப்பியம் வியாபகம் எனும் இரண்டு தட்டுக்கள் உள்ளன ஆகும்.

இவ் இரு தட்டுக்களும் சமம் பெற்றுழி — சம நிறை கொண்ட போது கோலின் மையமுள் — நிறை காட்டும் மையமுள் எப்பக்கமும் சாயாது நிறை சமம் பெற்றதைக் காட்டும்.

அந் நிறையே தூக்கம் எனப் பட்டது. நிறை காட்டும் முள்ளும் நிறையும் ஒன்றே ஆதலால் அம் மைய முள்ளையே தூக்கம் எனக் கூறியருளிணர் புலவர் என அறிதற்பாற்று.

இத் தகைய தூக்கம்

“ஒருக்கலில் போலிகவே”

எனச் சூத்தத்தை முடித் தருளிணர் புலவர் என அறிக.

வியாப்பியத்தின் அந்தமும் வியாபகத்தின் ஆதியும் கூடும் சந்தியானது ஒலங்கிய இடம் எனவும் விரிந்த வியாபகம் குவிந்த இடம் எனவும் கூறப்படும்.

ஆதலால் அவ் விடத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவான் உளங் கொண்டு நிறை எனும் தூக்கம்

“ஒருக்கலில் போலிகவே”

என அருளிச் செய்தனர் புலவர் என்பது.

வியாப்பியம் வியாபகம் என்பன

என்றும் உள்ளன. வியாப்பியம் அசைவற்ற இடம் என்ப.

அஃதாவது அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் இடம் என்பது. வியாப்பியத்தின் அந்தமும் வியாபகத்தின் ஆதியும் சேர்ந்த இடமே — காணப்பட்ட இடமே இரு வினை என்னும் உடலுயிர் சமம் பெற்று நின்ற இடமாகும்.

நிறை கோலாகிய மைய முள் எப்பக்கமும் சாயாது புற இயக்கம் என்னும் வெளிப்படையான இயக்கம் இன்றி உள் இயக்கம் என்னும் கொணையுயக்கம் கொண்டு — நிறை கொண்டு அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் இடம் இதுவே ஆம்.

அம் மைய முள் என்னும் தூக்கம் நிறை காட்டும். நிறையைக் காட்டுவதும் நிறையும் அதுவே ஆம். நிறையே சிவம். அதுவே அமலம் — அமல ஐகாரம் — அமல ஒலி — அமல ஒளி என்க.

இரு வினையும் சமப் பட்ட இடத்தில் — ஒத்த இடத்தில் காணப்படும் இத்தகைய அமல நிறையை — தூக்கத்தைக் கண்டவரே — அடைந்தவரே தூங்காமல் தூங்குதல் — அசையாமல் அசைதல் எனப் படும் அறி துயில் உடைய மெய் யடியார் ஆவர்.

நிறை தழுவி நின்றலாகிய — இயற்கையோடு ஒத்து நின்றலாகிய சகச நிடை என்பது இதுவே ஆம்.

மனமும் மதியும் ஒன்றிய இடம் இதுவே ஆதலால் இவ் விடத்திற்குள் அவச் சலனம் என்னும் பெய் சாதல் பெற்று உப சாந்த வாழ்வு என்னும் பெரும் பேறு உளதாகும்.

கொன்றைவேந்தன்.

“ஒத்த விடத்து நித்திரை செய்”

என்னும் ஓளவையார் அமுத வாக்

கின் உண்மைப் பொருளும் மேலே கூறிய தூக்கத்தையே குறித்ததாகும்.

இத் தகைய தூக்கத்தை அடையப் பெற்ற மெய் யடியாரே “சோம்பர்” எனப்படுவர்.

சோம்பர்—சீவச் செயலாகிய அசுத்தமான முயற்சி அற்றவர் — தற்கதர் திரம் நீங்கியவர்.

திருமந்திரம்.

சோம்பர் இருப்பது சுத்தவே ளியிலே
சோம்பர் கிடப்பது சுத்த ஒளியிலே
சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடிந்திடம்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் கேக்கமே.

(ஐ. 1-ம் தந். உபதேசம் செ. 16)

சுத்தவேளி—அசுத்த மாயா பிரபஞ்சக் கூட்டம் அற்ற இடம் — ஞான காசம். வியாபக வியாப்பிய சந்தியை அடையப் பெற்றோர் ஆகாச பூதம் பெருக்க மடையப் பெற்ற விமல தனுவை உடையவர்க ளாதலின், “சோம்பர் இருப்பது சுத்த வேளியிலே” என்று கூறப்பட்டது.

சுத்த ஒளி— அமல நிறை — மைய முள் — தூக்கம்.

சுருதி முடிந் திடம்—நாத அந்தமாகிய வாய்மையான சுருதி என்னும் சாமகானத்தைத் தம் முள்ளே கேட்டுப் பேரின்ப நிடை யாகிய சகச நிடையில் இருப்பவர் என்பது போதர

“சோம்பர் கண்டார் அச் சுருதிக்கண் தூக்கமே” என்று கூறப்பட்டது.

தூக்கம் — நிறை. அதுவே அசையாமல் அசைதலாகிய தூங்காமல் தூங்குதலும் ஆம்.

மேலே கூறிய தூக்க மாகிய நிறையை அடையப் பெற்ற மெய் யடியாரே சீவ லோக வாசிகள் ; சிவ யோகிகள் ; சிவ போக முடையவர் ; இவர் அருமை

பெருமை அளவிடுதற்கு அரிதாம். இவரே வாய்மையான சந்தி வந்தனம் உடையவர்; வாய்மையான சிவபூசை உடையவர்; வாய்மையான தியானம் உடையவர்; இவரே வாய்மையான சித்தர் என்க.

திருமந்திரம்.

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந்

[தம்முள்ளே தூங்கிக்கண் டார்சிவயோகமுந் தம்முள்ளே தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமுந் தம்முள்ளே தூங்கிக்கண் டார்சிலை சொல்வதெவ்வாறே.

(ஊ. 1-ம் தந். உபதேசம் செ. 17)

[“சித்தர் சிவ லோகம் இங்கே தெரி சித்தோர்” (திருமந்திரம்)]

என எம் அண்ணல் அருளியதும் அறிக.]

தூங்கவல் லார்க்குந் துணையேழ் புவனமும் வாங்கவல் லார்க்கும் வலிசெய்து நின்று

[ட்டெத் தேங்கவல் லார்க்குந் துணைக்கு மமுதமும் தாங்கவல் லார்க்குந் தன்னிட மாமே.

(ஊ. 3-ம் தந். அட்டாங்க யோகப் பேறு [தியர்னம் செ. 7])

தூக்கம் என்னும் நிறை அமையப் பெற்றவரே எம் பெருமான் திரு நடனம் காண்பவரும் ஆவர்.

திருமந்திரம்.

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய் மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய் ஆணிப்பொன் மன்றினு ளாடுந் திருக்

[கூத்தைப் பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரே.

(ஊ. 1-ம் தந். உபதேசம் செ. 19)

திருவாசகம்.

“..... கருத்திருந்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் [ஆண்டுகொண்ட

திருத்தருத்தி மேயானத் தித்திக்குந்

[சிவபதந்தை அணிகொள் தில்லை

[கண்டேனே. (ஊ. கண்டபத்து செ. 3)

என மாணிக்கவாசகப் பெருமானும்,

“நடனங் கண்ட போதே எந்தன் சடலம் செய்த பாக்கியம் ஐயா”

என முத்துத் தாண்டவப் பெருமானும் அருளியனவற்றையும் ஆழ்ந்து நோக்குக.

தூக்கம் என்னும் நிறையைக் கண்ட — அடையப் பெற்ற மெய் யடியார்க்கு குண்டலியானது கீழ்முக விளைவாகிய நாணலும் அப்பக்கம் இப்பக்கம் சலித்தலாகிய கோணலும் நீங்கிச் சுழி முனையைத் தாவி மேல்நோக்கி நிறையோடு அசைந்து—அசையாமல் அசைந்து நிற்பதாகும்.

இவ் வுண்மையையே பின் வரும் பிரமாணமும் உணர்த்தியதாகும்.

ஞானக்கும்மி.

ஆலடிப் பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே அரசடிப் பொந்திலே புகுந்து கொண்

[டாய் வாலடி தன்னிலே பார்த்துப் பார்த்து வாங்கியே தூங்கி நின்றடாய்பாம்பே.

[ஆலடிப் பொந்து—முலாதாரம். அரசடிப் பொந்து—கபாலம். வாலடி—லலாட புருவ மத்தி. தூங்கி நின்று ஆடுதல் என்பது தூக்கம் என்னும் நிறை தழுவி நின்றலை — அசையாமல் அசைதலை உணர்த்தி நின்றது.]

இரு வினையும் ஒப்பிய இடமாகிய — உடலுயிர் இயக்கம் சமம் பெற்ற இடமாகிய “தூக்கம்” என்னும் நிறை யமைந்த மா பெரும் தடத்தை அடையப் பெற்ற மெய் யடியாரே நினைத்த போகங்களை எல்லாம் நிறை

கண்டு கொண்டு உண்டு அவா நீங்கப் பெற்று — ஆசைகள் தீரப் பெற்று உபரதி அடைந்து வாய்மையான துறவி களாய் நித்திபத்துவம் பெற வல்லவ ராவர். இவ் உண்மையே,

திருவாசகம்.

“ஊசலாட்டெம் இவ் உடலுயிராயின இருவினை [அயத்து ஒளியர்க்கி.....”

ஆசைதீர்த்து.....” என்பதனால் உணர்த்தப் பட்டது. ஈண்டு ‘ஒளி’ என்பது அமல நிறை என்னும் அமல ஒளியைக் குறிப்பதாகும்.

இவ் அரிய பெரிய தடமே வாய்மையான பொருட் பேற்றிற்கு உரியதாய் ஆசைப் பேற்றக்கு அடிப்படையாவது.

அஃதாவது பொன் நெடுங் குன்றம் கண்டு வாய்மையான பொருட் பேறு பெற்று அவா அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து ஆரோகணம் பெறு தற்கு உரிய தடம் என்பது.

“பொருளது உள்நின்றபோசமதாமே”

(7-ம் தந். திருவருள் வைப்பு செ. 1.)

என்பது திருமந்திரம்.

இவ் உண்மை “ஆசை” என்னும் மகுட முடைய சூத்தத்தால் (பொருட் கூறு — சூத்தம் IO) விளக்கிக் கூறப்படும்.

உடலுயிரின் சையோகம் எனப்படும் கலக்கத்தால் ஆய நிறையால் அவ் உடலுயிர் என்னும் யாக்கையில் உள்ள தளர்ச்சி — சோர்வு — அசுத்த நிறை ஒழியும். உரன் புகுத்தப்படும்.

அஃதாவது விர்து தூய்மை அடைந்து உடலில் உறைதலால் அளப்பில் ஆற்றல் உண்டாகும் என்பது.

** ஒரு துறைக் கோவை. **

யாழ்ப்பாணம் புன்னுலைக்கட்டுவன்
வித்துவான் ப்ரம்மஸ்ரீ. சி. கணேசையர்
அவர்கள் எழுதியது.

(தொகுதி. 3. 19. வாரத் தொடர்ச்சி)

“இயலைத்தலைபெற்ற முத்தமிழ்வாணர்க்கெழுமடங்கு
புயலைப்பொருவுகையான் ரகுநாதன்பொருப்பினையர்
முயலைத்தவிர் த்தம தியூலாவியமூரிவரிச்
கயலைப்பிடிப்பதென்னோகுறமாதர்களிறிகழ்ந்தே.”

இ—ள். இயலைத்தலைபெற்ற முத்தமிழ்—இயல், இசை
நாடகம் என்னும் முத்தமிழ். தலை—முதல். முயலைத்
தவிர் த்த மதி -முகம். கயல் -கயல்போன்ற கண். களிற்று-
யானை போன்றமுலை. குறமாதர் தாம் பிடித்தற்குரிய
களிற்றை இகழ்ந்து விட்டுப் புலைய மாதர் பிடித்தற்குரிய
கயலைப் பிடிப்பது என்னையோ வென்றதூர் தோன்ற
நின்றது.

“வரைசேர்மருமத்திருவஞ்சியாடமணியுஞ்சலாம்
விரைசேர்தளவத்தொடைரகுநாயகன்வெற்பிலின்ப
வுரைசேர்தமனியப்பாவாய்செந்தேனங்கையூழிறமின்
னிரைசேரமிர்தகடத்தையென்னேவிட்டுநிகின்றதே.”

இ—ள். மருமத் திருவஞ்சி—மாற்பத்துள்ள திருவாகிய
பெண். பின் மொழி ஆகு பெயர். வஞ்சி ஆட ஊஞ்சலாம்
தொடை என இயைக்க. மனியப்பாவை—பொற் பாவை.
செந்தேன் அங்கையுற என்க. தேன்—வண்டு போன்ற
கண். அமிர்த கடம்—அமுத சும்பம் போன்ற முலை.
தேன் அகங்கையிற் பொருந்த அமிர்த குடத்தை விட்டு
நிற்பது என்னை என்பதூர் தோன்ற நின்றது.

“பாகந்தருமிசைவல்லோர்க்குமான்மதம்பாய்தருகை
மேகந்தருதளவாய்ரகுநாயகன்வெற்பிலிந்திர
போகந்தருகளியானையிலேறுமென்புந்தியின்ப
மோகந்தருகினியே திட்டிசேர்தன் முறையல்லவே.”

மான்மதம் பாய்தருகை மேகம் — மயக்கத்தையுடைய
மதம் பாய்கின்ற கையையுடைய மேகம் =யானை. இசை
வல்லோர்க்கு மேகத்தைத்தரு ரகுநாயக னென்க. யானை—

அமல நிறை வடிவின் கைய — கைய — உடலும் உயிரும் ஒழிவற
அமல ஒளி வடிவின் கைய — எம் ஒன்றிய இடமாகிய இத்தகைய அரிய
பெருமான் உடலில் குடி புகுதல் பெரிய தடத்தை அடையப் பெற்ற
என்பதும் இதுவே ஆம். மெய் வடியாராகிய வித்தகர் அசுத்த
ஊசலாட்டமாகிய அவச் சலனம்

யாக்கை அமலமாக வினைவேறும். ஒழிந்து நிறையோடு அசையாமல்
மறு நிலையாகிய வியாப்பிய நிலை அசைதலாகிய பொன் னூசலாட்டம்
காணப்படும். வியாபக நிலை குறுகும். பெறுவர்.

வியாபக வியாப்பியங்களின் சந்தி யாக்கம்
யாகிய — இரு வினையும் ஒப்பிய இடமாகிய மா பெரும் தடம் அடை
யப்படும். நிறை கோல் என்னும் மைய முள் — ஞான நேத்திரம் பெறப்படும்.
மனமும் மதியும் ஒன்றிய இடமா

கைய — உடலும் உயிரும் ஒழிவற
ஒன்றிய இடமாகிய இத்தகைய அரிய
பெரிய தடத்தை அடையப் பெற்ற
மெய் வடியாராகிய வித்தகர் அசுத்த
ஊசலாட்டமாகிய அவச் சலனம்
ஒழிந்து நிறையோடு அசையாமல்
அசைதலாகிய பொன் னூசலாட்டம்
பெறுவர்.

“தூக்கம்” எனப்படுவது இதுவே
என்க.

இத்தகைய தூக்கம் உடையார்
பொன் னெடுங் குன்றம் கண்டு வாய்
மையான பொருட் பேறு உடையராய்
வேண்டிய முன்னிலைகளை யெல்லாம்

யானைபோன்ற முலை, திட்டி—கண். என்மனம் கண்ணைச்
சேர்தல் முறையல்ல. எனவே கண்ணையும் காண்பிக்குதி
என்றபடி. கண்ணைக் காணாமையால் அதுனைச் சேர்ந்து
கிடக்கின்ற தென்றபடி. இனி யானையிலேறிய என் மனம்
திட்டி தோஷத்தைப் பெறல் முறையல்ல வென்பதூர்
தோன்ற நின்றது.

“நாகஞ்செறிமலர்ப்பூங்காவும்பொய்கையும்நான்மறை யு
நாகஞ்செறிதமிழ்த்தேவையர்கோன்ரகுநாதன்வெற்பில்
நாகஞ்செறிகின்றதென்மதிசாயநம்பார்வைதன்னை
நாகஞ்செறிவஞ்சியாய்மறைத்தாயதுநன்றல்லவே.”

நாகம்—புன்னை; பூங்கா நாகஞ் செறிதல்—ஆகாயத்து
நெருங்குதல். பொய்கை நாகச் செறிதல்—சங்கு
நீரிற் செறியப் பெறுதல் மறை நாகஞ் செறிதல்
— நாவிலுந் தலையிலும் பொருந்தல். நாகம்—யானை
போன்ற தனம். என் மதிசாயச் செறிகின்றது என
முடிக்க. செறிதல்—நெருங்குதல் = சமீபித்தல். பார்வை
—கண். இனியானை வருகின்றது பார்வையை மறைத்தல்
நன்றல்ல வென்பதும் தோன்ற நின்றது. பார்வை—
நோக்கம்.

அஞ்சவன கண்டால் பெண்கள் கண்புதைத்தல் இயல்பு.

“மாவானசூரணிருப்பையெல்லாமத்திவாய்க்குதவும்
தேவானவனைப்பணி ரகுநாதன்சிலம்பிலென்மேற்
காவானபைக்குழலீர்படினெமென்றுகைகளினூற்
பூவான துந்தித்தீர்விடுத்தீர்பொற்பொருப்பினையே”

மா-மாமரம். இருப்பு-இருப்பிடம்; என்றது மகேந்திரம்.
அத்தி — கடல். பூ—சுவளைப்பூப் போலுங்கண்.
பொற்பொருப்பு—பொன்மலைபோலும் முலை. என் மேற்
படிந் நோகுமென்று பூவைத்தித்தீர். மலையை விடுத்தீர்.
தும் அறியாமை என்னை. என்பதூர் தோன்ற நின்றது.
உம்மை—அசை. மென்மையைச் சிறப்பித்து நின்றதுமாம்.

நிறையோடு பஞ்சிகரணித்து இயற்
கையின் திறன் அறிந்து ஒப்புர வொ
முகுதலாகிய சகச ரிட்டை உடைய
ராய்ப் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகள்
நீங்கி நித்தியத்துவம் பெறுவர். மேலும்
விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால்
மூவடி முப்பது என்னும் அரிய
பெரிய தமிழ் மறையில் பொருட் கூறு
என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயத்
தில் எட்டாம் சூக்த மகுடமாகிய
“தூக்கம்” என்பதன் பண்பும் பய
னும் ஷே சூக்தம் துதலிய வார்த்துன்
ஒருவாறு உணரத் தகும்.

புத்தக மதிப்புரை.

**இஷ்டலிங்கவகவல்
மூலமும் உரையும்.**

தமிழ் வாணர் கருத்தை விட்டக
லாப் புலவர் சிங்கமும் சிவ நேசப் பெரி
யாருமாகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிர
காச சுவாமிகளது இளவலாரும் சிவ
நேசரும் செழுந் தமிழ்ப் புலவருமாகிய
கருணைப் பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய
இஷ்ட லிங்கவகவல் மூலமும், மேட்
டுப்பாளையம் வித்துவான் திருவாளர்
வி. குமாரசாமி ஐயரவர்கள் எழுதிய
அதன் உரையும் அடங்கிய சுவடி
ஒன்று எமது பார்வைக்கு வரப் பெற்
றனம்.

சொல்லணி பொருளணிகள் நிரம்
பிக் கல்லாடச் செப்புட்கள் போன்ற
உபரிய நடையும் கற்பனைத் திறனும்
இன்றோசையும் வனப்பும் அமைந்து
மிளிரும் இவ் அவ்வகற்பாவால் ஷை
சுவாமிகள் தமது காபிடத்து அமர்ந்த
சிவலிங்க மூர்த்தியை, அஃதாவது
கடம் என்னும் பையில்—தென் புலத்
தில்—தென் பாகத்தில்—ஆதாரத்தில்
அசைகின்ற பெம்மான்—கரம் என்
னும் அஸ்தத்தை (அத்தத்தை)கோயி
லாக உடையவன்— திருக்கரகோயி
லான்—“தென்கடம்பைத் திருக்கரக்

தின் பேரில் எழுதியிருக்கிறார் என்பதை
நாங்கள் அவரிடம் கேழ்க்க விரும்புகி
றோம். அத்துடன் நாங்கள் இந்தப்
பிராசினமாயும் பவித்திரமாயுமுள்ள
காசிபுரியின் கௌரவத்திற்கு எவ்வித
மான ஒச்சமும் வாராமல் விழிப்புட
னிருக்க வேண்டுமாக ஸ்ரீமான் காசி
மகாராஜா, வித்துவான்கள், தனவான்
கள் எல்லா தர்மம்ப் பிரேமிகளையும்
இவ்விஷயத்தை கவனிக்க வேண்டு
மாய் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

(தொடரும்)

கோயிலான்” உப என்னும் அஸ்தத்
தால்— உபஸ்தத்தால் (கோ+இல்)
யாவற்றையும் வழங்குபவன்— அக்
கோயிலில்—இலிங்கம் என இருப்பவன்—
தொல் குறியாகிய இலிங்க வடிவாய்
அமர்ந்தவன் “உற்ற ஆக்கைபின் உறு
பொருள்” ஆகிய இப் பாம்பொருளை
என்னும் வேத உண்மைபக்காட்டிம்
கற்பனையாகித் தமது காபிடத்து அம
ர்ந்த பூஜாமூர்த்தியைப் போற்று முகத்
தால், வேதாமக புராண இகிகாசங்க
ளில் வழங்கும் அரும் பொருள் பொதி
ந்த கற்பனைகளால் சிவ பாம்பொரு
ளின் மாட்சியையே நன்று தெரித்த
னர் என அறிதற்பாற்று.

செய்யுள் வடிவமான ஓக்கையை
சிறிய நூல் யாவார்க்கும் எளிதிற்ப பப்
படும்வண்ணம் இதற்குப் பண்டை
உரையாசிரியர் போக்கைத்தழுவிப் பத
வுரையும் குறிப்புரையும் இலக்கண
முடிபுகளும் செவ்வனம் வரைந்து உத
விய ஷைகுமாரசாமி ஐயர் அவர்கள்
இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சித் திற
னும் மதிப்பொலிவும் பாராட்டற்
பாலனவே ஆம்.

இந்நூலுரைகள் வீரசைவாபிமானசீலர்
களாகிய சேலம் செவ்வாய்ப் பேட்
டை ஸ்ரீமார், நாகி செட்டியார் அவர்
கள் நன்முயற்சியால் சென்னை “குரு
பசவ அன்ட கம்பனி” (லிமிற்றெட்)”
யாரால் அச்சுவாகனமேற்றி வெளியி
டப்பட்டுள்ளன. இச்சுவடியின் விலை
அணை 4. ஷை கம்பனியாரிடம் பெறற்
பாலது. எமக்கு ஒரு பிரதி அதுப்பி
யோருக்கு எமது வந்தனம்
உரியதாகுக.

தாது வருஷ வாக்கிய
பஞ்சாங்கம்.

யாழ்ப்பாணம் கொக்குவில் சோதிட
பரிபாலன மட ஸ்தாபகராகிய இராகு
நாதையர் அவர்கள் தத்தபுத்திரர் பரம
ஸ்ரீ சிவராமலிங்க ஐயர் அவர்களாலும்

பெளத்திரர் பரமஸ்ரீ பஞ்சாட்சர ஐயர்
அவர்களாலும் கணித்து வெளியிடப்
பட்ட ஷை பஞ்சாங்கப் பிரதி ஒன்று
எமது பார்வைக்கு வரப்பெற்றனம்,
இதற்கண்வாரம் திதி முதலிபபஞ்சா
ங்க விபரங்கள் விளக்கமுறக் கூறப்ப
ட்டிருப்பதோடு, தாது வருட பலன்
தாது வருட கோசர பலன் முதலிபன
வும், விவாகப்பொருத்தம், இருதுபலன்
முதலிபனவும் சப முகூர்த்தங்களும்,
தேவோற்சவ திருநாட்களும், மணிவா
சகர், அறுபத்து மூவர், முத்துத்தாண்டவர்
என்னும் மெய்யடியாரும் ஆழ்வார்களும்
முக்கிபடைந்த திருநாட்களும், படிப்பு
முதலிபவற்றால் கிர்த்திப் பிரபல்லிபம்
படைத்தமற்றைய பெரியார் சிலந்தேக
வியோகமடைந்த தினங்களும் விளக்க
மாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும்
சோதிடர் வாரிலாக அறிப வேண்டிய
முக்கிபமான சில விஷயங்களும் இப்
பஞ்சாங்கத்தைப் படிப்பதால் எளிதில்
அறிந்து கொள்ள ஆம். பாரம்பரிய
மான இத்தகைய பஞ்சாங்க நூல் தமிழ்
மூலகத்துக்கு மிகப் பயன் படும் என்
றேகூறப்பற்று. இதன் விலை அணை 4.
“சோதிட பரிபாலன மடம் கொக்குவில்
சிலைன்” என்னும் விலாசத்தாரிடம்
பெறற் பாலது. பிரதி ஒன்று எமது
பார்வைக்கு அனுப்பிய “சோதிடபரி
பாலினி” மாணேஜருக்கு எமது
வந்தனம் உரியதாகுக.

[ப—ரி]

**இலாம்! இலாம்!
சுத்த சாதகம்**

வேண்டுவோர் தபால் முத
திரை செலவுக்கு உரிய லீசதம்
அல்லது 1 அணை வட்டாய்பு
அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ள
லாம்
நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்
புதுவை

“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலைங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணோதயம்
6 வேதாக்கமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
திருத்தத் தீர்மானம்	35 அருள்
9 திருவருணட்டம்	36 சகசு நீட்டை
10 நாதம்	37 பாசு பதம்
11 அமல ஜகாரம்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
12 அழகுதல் நாற் பொருள்	39 கற்பனை
13 இல்லறம்	40 சமாதி
14 அன்னம்	41 பண்டைக் காலப் பௌத்த
15 துப்புரவு	சமணரும் தற்காலச் சைவ
16, 17 மனைவி	ரும்
18 பொருள்	42 அறஞ்செய் விரும்பு
19 அருந்தல் பொருந்தல்	43 நிறை முறை இல்லாக்
அனந்தல்	கற்பனை
20 உடம்பின் பயன்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
21 இடம்பட வீட்டேல்	45 தூல சூக்கும சம்பந்தம்
22 ஜீவகாருணன்யம்	46 பதி பசு பாச உண்மை
23 முயற்சி	47 வீடு பெற நீல்
24 விதேக முத்தி	48 சண்டேசுரப் பேறு
சுதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம் சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.

உடம்பின் அருமை பெருமை

இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்

ஆரியரும் தமிழும்.

ஈழநாடும் தமிழும்.

“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளுரை.

உயிர் வருக்கம்.

உடலுயிரிர் சம்பந்தம்.

பெண்பார் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலைங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 குது விரும்பேல்
3 சிவமும் விஷ்ணுவும்	32 அன்னையும் பிதாவும்
4 கேள்வி முயல்	முன்னறி தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாரியல்லது காரியமில்லை
6 சோம்பித்திரியேல்	34 பூமி திருத்தி யுன்
7 இடம்பொருள் எவல்	35 சையொத்திருந்தால் செய்
8 கற்பனைப்படுவது சொற்	வன செய்
நிறம்பாமை	36 ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்தி
9 வேதார்த்தம் சித்தார்த்தம்	37 ஊக்கமது கைவீடேல்
10 சுழினை	38 இல்லறமல்லது நல்லற
11 மலபரிபாகம்	மன்று
12 இருவினை ஒப்பு	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
13 விட்ட குறை	முடைமை,
14 இராப் பகலற்ற இடம்	41 மெல்லினல்லாந்தோள்
15 அரவமார்ட்டேல்	சேர்
16 ஆலயத் தொழுவது சால	42 கைப்பொருடன்னின்
வம்-நன்று	மெய்ப் பொருள் கல்வி
17 விருத்திலோக்கில்லை	43 தெய்வமிகழேல்
பொருத்திய ஒழுக்கம்	44 மோனமென்பது ஞான
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை	வரம்பு
கொள்	45 சுற்றத்திற்க்கு குடி
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	விருத்தல்
21 ஆறுவது சினம்	46 கீழ்மை யகற்று [யும்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	47 தேடாதழிக்கிற்பாடா முடி
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	48 ஊருடன் பகைக்கின் வேரு
24 சுவது விலக்கேல்	டன் கெடும்
25 ஈயார் தேட்டைத் தீயார்	49 நீரகம் பொருத்திய ஊரகத்
கொள்வர்	திரு
26 ஐயமிட்டுண்	50 நல்லிணக்கமல்லது அல்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற	லர்படுத்தும்
மில்லை	51 மீதுண் விரும்பேல்
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்	52 சந் நீராடு
திற்க்கு	53 காப்பது வீரதம்
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்	54 வாணசு சுருங்கில் தானஞ்
பாமை	சுருங்கும்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஜகதீஸ்வர்திரவஸூ அலர்கள் செய்த பிரசங்கம்

சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவினைக்கு

[வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஈழநாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பார் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருத்தம் நான்

கின் ஆராய்ச்சி

20-ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.